[2008] 15 S.C.R. 40

ଏମ୍. ଧଣ୍ଡପାଣି

ବନାମ

ଆର୍. ମୁଥୁ ନାଲିୟାପାନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଅପରାଧିକ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡିକ 453-54/2003)

ଅକ୍ଟୋବର 21, 2008

[ଡଃ ଅରିଜିତ ପଶାୟତ, ସି.କେ. ଠାକର୍ ଏବଂ ଲୋକେଶ୍ୱର ସିଂ ପାନ୍ତା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973; S.378 (4):

ଆଘାତ— ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପରେ ଦୋକାନ ଖୋଲିବା ହେତୁ ଆରକ୍ଷୀ ଜଣେ ଦୋକାନୀଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଇଥିବା ଆରୋପିତ ହୋଇଛି— ଅଭିଯୋଗ— ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ— ବିଶ୍ୱସନୀୟତା— ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅଭିଯୋଗ କୌଣସି ଆଧାର ବିନା ଥିଲା — ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି— ସଠିକତା— ଦର୍ଶାଗଲା : ଠିକ୍, ଯେହେତୁ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ବିବୃତିରେ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା/ଯଥାର୍ଥତାର ଅଭାବ ରହିଛି।

ଅପିଲକାରୀ, ଜଣେ ଦୋକାନୀ, ଉତ୍ତରଦାତା, ଆରକ୍ଷୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପରେ ଦୋକାନ ଖୋଲିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ପାଇ ନଥିଲେ । ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି : 1.1. ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେଲେ ଯେ, ଆରୋପଗୁଡ଼ିକ ଭିତ୍ତିହୀନ ଥିଲା ଏବଂ ଆରୋପିତ ଅପରାଧକୁ

ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନଥିଲା । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2] [41-G]

1.2. ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ବିବୃତିରେ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତାର ଅଭାବ କାହିଁକି ରହିଛି ସେ ନେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନେକ କାରଣ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ 3] [42-B]

ଅପରାଧିକ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡିକ 453-454/2003 ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 348/2002 ଏବଂ ସିଆର୍ ଏଲ୍.ଓ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 5043/2002ରେ ମାଡ୍ରାସ୍ସ୍ଥିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 14.03.2002 ତାରିଖର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ରଘୁନାଥ ଏବଂ ଏସ୍.ଆର୍. ସେଟିଆ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେ.କେ. ମଣି, ସି.କେ.ଆର୍. ଲେନିନ୍ ସେକର, ମୟୂର ଆର୍. ଶାହା ଏବଂ ଏସ. ଶ୍ରୀନିବାସନ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଡଃ ଅରିଜିତ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. ଶୁଣିଲୁ ।

2. ଏହି ଅପିଲରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'କୋଡ୍') ର ଧାରା 378 (4) ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିବାର ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଇରୋଡ ଜିଲ୍ଲାର କୋଡୁମୁଡିର ବିଜ୍ଞ ମୁନ୍ସିଫ ତଥା ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ନଥିରେ ସିସି ସଂଖ୍ୟା 85/2000 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା 20.12.2001 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରି ଏହି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଯେ, 18.2.1997 ରାତି ପ୍ରାୟ 9.45 ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଏହି କଥାରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଦୋକାନ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦୋକାନ ଖୋଲା ରଖିଥିଲେ । ସେ କାହିଁକି ଦୋକାନ ଖୋଲା ରଖିଥିଲେ ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ରନ୍ଧନପାତ୍ର ସଫା କରିବା ପାଇଁ ଦୋକାନ ଖୋଲା ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିନଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ

ସିପାହୀ ଥିଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଜିପ୍ ରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ, ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରହୀନ ଏବଂ ଆରୋପିତ ଘଟିଥିବା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଏହି ଆଦେଶ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ ଅପିଲ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଭିନ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଏହା ସ୍ଥିର କଲେ ଯେ, ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣର ବିପରୀତ ଅଟେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1 ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-2ଙ୍କ ବୟାନରେ ଥିବା ପରସ୍ପର ବିରୋଧାଭାସକୁ ଭିତ୍ତି କରି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ସୂଚନା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ସହିତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସଙ୍ଗତ ଅଟେ ।

3. ଆମେ ନଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ, କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ବିବୃତିରେ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତାର ଅଭାବ କାହିଁକି ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନେକ କାରଣ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

4. ସେହି ସ୍ଥିତି ହେତୁ, ଆମେ ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉନାହୁଁ । ତଦନୁସାରେ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଏସ୍.କେ.ଏସ୍. ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଅନୁବାଦକ

କଲ୍ୟାଣକର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ